

Sô Phân

Thanh Thiếu Niên Miền Nam Dưới Chế Độ Cộng Sản Việt Nam

* *Tặng các Ái hữu và các cháu đã may mắn ra đi được trước ngày Miền Nam bị Cộng Sản Bắc Việt tiến chiếm.*

Sau khi chiếm trọn miền Nam và đặt xong hệ thống cai trị bằng những Ủy Ban và công sản gọi là “Ủy Ban Quân Quản”, chính quyền cộng sản bắt đầu vào việc cấm tú các công chức, quân nhân cán bộ của chính phủ Việt Nam Cộng Hoà và đảng viên các đảng phái quốc gia mà chúng dùng danh từ lừa gạt dân là “*hoc tập cải tạo cho ngụy quân, ngụy quyền và đảng phái phản động*”. Tiếp đến cộng sản chú trọng đến tổ chức quân chúng và thanh thiếu niên, sinh viên học sinh.

Trong bài này tôi chỉ ghi lại những gì tôi nhớ và biết về chính sách của cộng sản đối với thanh thiếu niên và sinh viên học sinh tại miền Nam trong những năm tôi còn ở bên nhà. Có thể có nhiều thiếu sót vì có những sự việc xảy ra mà tôi không biết đến, mong các Ái Hữu vui lòng thông cảm.

Chính quyền cộng sản Việt Nam phân loại thanh thiếu niên ở miền Nam ra làm các thành phần sau:

- **THÀNH PHẦN 1:** Đây là thành phần con cái cán bộ, bộ đội công sản miền Nam di tập kết trở về, hay di theo nhóm mặt trận giải phóng và con của bọn cán bộ nắm vùng. Trong thành phần này còn có con cái của những gia đình có liên hệ với cộng sản mà không dính dấp đến chính quyền cũ. Thành phần này là thành phần chủ chốt của chế độ, dùc mọi sứ mệnh và giỗ những nhiệm vụ cốt cán trong các tổ chức. Tôi xin nói thêm con cái của các hang ngõi trên không có làm việc hay di lính cho chế độ cũ mới dùc kể là *thành phần 1*.

- **THÀNH PHẦN 2:** Thành phần này gồm con cái của dân miền Nam thuộc loại không dính dấp đến chính quyền cũ, hay không phải thuộc gia đình từ sản mại bản, con cái của bọn cán bộ ba mươi. Thành phần này dùc cộng sản động viên vào các tổ chức và kêt nạp vào tổ chức đó, như:

- Đoàn thiếu nhi khăn đỏ, gọi là cháu ngoan báu Hồ cho các em từ 16 tuổi trở xuống. Tên thật của đoàn này là Đoàn **THIẾU NIÊN TIẾN PHONG**.

- Đoàn thanh niên cộng sản Hồ chí Minh cho các em trên 16 tuổi. Các đoàn trưởng cho hai đoàn thể trên đều là con của cán bộ hay bộ đội công sản.

- **THÀNH PHẦN 3:** Thành phần này gồm con cái của công chức, quân nhân chế độ cũ thuộc cấp thấp, từ thủ ký trở xuống cho “*ngụy quyền*”, và từ hạ sĩ quan trở xuống cho “*ngụy quân*”. “*Ngụy quân*” và “*ngụy quyền*” là hai danh từ mà cộng sản gọi quân nhân và công chức của VNCH.

Những con em của thành phần này tuy không bị làm khó dễ nhưng vẫn bị ghi vào sổ đen và bị theo dõi. Các em cũng được tham gia vào hai đoàn thể trên, nhưng chỉ là tham gia tổ chức chủ chúa dùc kêt nạp vào đoàn viên. Trong thành phần này cũng có con em công chức cao cấp hay sĩ quan của chế độ cũ nhưng vì lý do bí mật và ưu đãi nào đó mà không phải di học tập cải tạo.

- **THÀNH PHẦN 4:** Đây là thành phần bị ghi vào sổ đen, bị làm khó dễ dùc điều, đâu có học hành xuất sắc đến đâu, khi thi vào đại học đều bị đánh hỏng, nên lúc bấy giờ ở Việt Nam có câu “*HỌC TÀI THÍ LÝ LỊCH*”.

Các con em này là con em của “*ngụy quân, ngụy quyền*”, của “*văn nghệ sĩ ngụy*”, của các “*đảng phái phản động*”, đang bị di cải tạo hay cải tạo trở về, con em của tù sản mại bản, của những gia đình có người vượt biên ra nước ngoài, trong số này có thể có con em các Ái Hữu đã vượt biên dùc những các em còn bị kẹt lại bên nhà. Các em này không dùc kêt nạp vào các đoàn thể nói trên, ô cấp trung học vẫn dùc cấp sách đến trường, những đến tuổi 17, cộng sản gọi là “*Thanh niên xung phong*”, nếu thoát dùc thì khi lên 18 tuổi chúng

gọi là "nghĩa vụ quân sự" tức là di lính. Các em không thể nào học lên đại học được mặc dù có em rất giỏi và rất xuất sắc. Chúng vẫn cho các em nạp dòn thi vào đại học, nhưng không bao giờ đậu. Tôi xin mò ngoặc nỗi đây nói về kết quả thi cử và hồ sơ dữ thi. Cộng sản không bao giờ niêm yết kết quả thi cử tại trường như các kỳ thi của chúng ta trước đây, chúng gọi thắng kết quả về nhà, nên khi thi xong không ai biết ai đậu ai hỏng. Về dòn từ xin thi vào đại học hay bất cứ dòn từ gì, đều phải có Bản Lý Lịch do phuông các em cũ ngụ cấp. Nếu trong phiếu lý lịch mà ghi thuộc thành phần gia đình cai tao, hoặc gia đình tù san, thì xem như cuộc đời các em dứng ngang dô và chờ ngày di lao động làm tội cho cộng sản vây.

Trên đây tôi có nói đến tuổi 17, trai hay gái đều động viên di thanh niên xung phong. Danh từ động viên của cộng san là khuyên khích với sự bắt buộc cùng hăm dọa, vì chúng nói với cha mẹ các em nếu không cho các em di làm nghĩa vụ lao động thì chúng không chịu trách nhiệm về các hành vi của các em còn nếu để các em di trốn thì gia đình bị trách nhiệm. Tuy nhiên có gia đình có tiền bạc, biết cách dứt lối cho bọn

áo vàng (là công an mặc áo vàng mà nguoi dân gọi là bọn bồ vàng) thì được chúng che cho các em khỏi phải đi, nhưng các em phải sống chui sống nhủi, không có tên trong sổ hộ khẩu (tổ khai gia đình), vì vậy mà cha mẹ các em phải tìm cách cho các em vượt biên vây. Còn "Thanh niên xung phong" là một cách di lao động trong rừng sâu muôn dọc, những vùng hoang dã. Các em đến đó khai khẩn đất dai dê trồng trọt, dồn cây rừng làm nhà cho vùng "kinh tế mới" để chúng đưa các thành phần "tù san", "ngụy quân", "ngụy quyền" mà chúng cho là thành phần nguy hiểm lên ở để chúng để bê canh giữ. Một số thanh niên xung phong phải di theo bộ đội khuân vác

dọn dẹp, thắc phán v.v...

Nếu các em may mắn thoát khỏi di thanh niên xung phong, công sản cho chờ đến khi các em đủ 18 tuổi, chúng gọi di nghĩa vụ quân sự tức là di lính. Các em đâu được mang súng, luyện tập quân sự, chúng sở giao súng cho các em sẽ bị các em bắn lại chúng. Các em chỉ được phát bộ quân áo lính và ra trận để khuân vác dọn dẹp, thuỷ mén, tài thường v.v... Các em bị kiểm soát chặt chẽ không khác nào tù nhân. Tuy vậy một số em cũng trốn được.

Các em ở thành phần 3 trên đây, khi đến 17 tuổi, đều cần bô dến nhà giải thích, tuyên truyền và kêu gọi các em di thanh niên xung phong. Chúng đưa ra những ví dụ như con ông A, ông B hoặc ông C v.v... đã từ nguyên tham gia đoàn thanh niên xung phong, đã được nhà nước và đảng kêt nạp vào đoàn viên thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh, ít hôm nữa sẽ là lê xuất phát của các em đó, và chỉ trong vài năm các em sẽ được trở về và ưu tiên lên đại học. Cũng có một số thanh niên nghe lời dụ dỗ của cộng sản và vì anh hùng tính của tuổi thanh niên, hoặc cha mẹ sở liên lụy, sở bị làm khó dễ, nên để các em thành con thiêu thân, khăn gói lên đường. Còn các em của thành phần này nếu chưa di thanh niên xung phong, đến 18 tuổi bị gọi di nghĩa vụ quân sự (di lính), nhưng cũng không được phép phát súng, các em phải lên các nông trđồng gần biên giới Cao Miên khai khẩn đất dai trđong trot để tiếp tế cho bộ đội. Các em bị canh gác chặt chẽ lắm. Trong thành phần 3 này một số em được thi vào Đại Học, nhưng chỉ vào những ngành thường như kỹ sư kinh tế, lao động tiên luong ... chờ không được thi vào y dược khoa, kỹ sư xây dựng v.v... Nhưng cũng có ngoại lệ, vì thời nào cũng có cái ngoại lệ của nó, một số con em của thành phần này, vì những lý do bí mật nào đó, mà được thi vào các ngành y, ngành kỹ sư xây dựng...

Con em miền Nam được chế độ Cộng sản đặt lòng tin là các thanh thiếu niên thuộc thành phần 2. Cộng sản dùng xảo thuật tuyên truyền, kích động các em, làm cho các em tưởng mình là thành phần quan trọng của chế độ và các em hăng say thi đua trong mọi công tác được giao phó để hy vọng trở nên những thanh túđồng mà công sản thường đem ra ca tụng để tuyên truyền. Tuổi thanh niên là tuổi đầy lý túđong cao đẹp, nhưng lại là tuổi để bị lôi dụng nhất, nên công sản đã biết thế, và họ đã dùng mọi xảo thuật để lôi kéo người thanh niên.

Với các em nhỏ dưới 16 tuổi, chúng kết nạp vào đoàn thiếu niên tiên phong, chúng bày ra những buổi sinh hoạt, những trò chơi để lôi cuốn sự ham thích của các em. Tiếp đó chúng kể những mẩu chuyện của những em bé tuổi chỉ 11, 12 mà đã một mình ôm bom làm tan cả một đoàn tăng địch và được tặng danh hiệu anh hùng; hay em bé làm công tác tình báo nghe lóm được câu chuyện dối thoại giữa cha mẹ em và khách, kịp thời báo cáo cho tổ chức nên đang và nhà nước đã kịp thời phâ vở được cả một tổ chức phản động, nếu không thì đồng bào

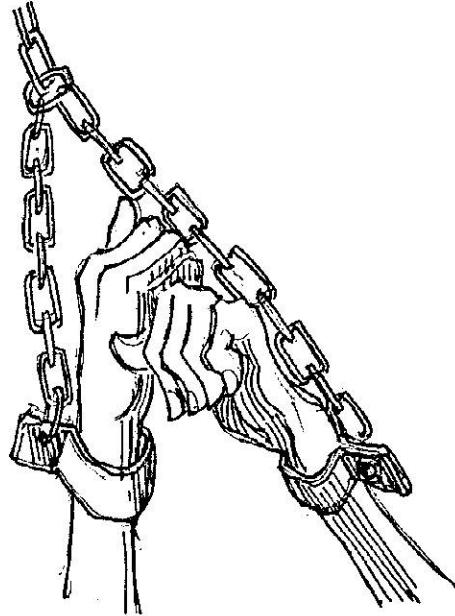
ca vùng dã bi dịch giết sach, và em bé được ca tung là anh hùng... Khi thấy các em đã ham mê các câu chuyện, các em đã ngoan ngoãn nghe lời chúng, lúc đó chúng mới giao cho các em công tác. Ngoài công tác làm vệ sinh, thuy nhặt giấy vụn cho con tàu thông nhất (kế hoạch con tàu thông nhất là kế hoạch thu lượm giấy vụn nắp cho nhà nước, đã có một số em di bới các đồng rác để lấy giấy mà không may bị chết vì mìn nổ) chúng chú trọng đến công tác tình báo. Ở trường học chúng giao các em công tác theo dõi thầy cô, theo dõi bạn bè. Thầy cô đây là những người dạy học của chế độ cũ còn dùc giữ lại để dạy các em. Các em phải theo dõi hành vi, lời nói của thầy cô, của bạn bè, và báo cáo cho tổ chức biết. Ở gia đình và phuông khóm, chúng giao các em công tác theo dõi bố mẹ, theo dõi những người khách đến thăm gia đình, và nếu thấy có người lạ mặt đến trong xóm, các em phải báo ngay cho tổ chức. Những người dân miền Nam đã được rí tai những hành vi trên của các em, nên họ đã đề phòng, và trong gia đình cha mẹ không còn tin tưởng con cái nữa, đang nói chuyện nếu thấy con cái đến là họ im lặng. Thậm chí có nhiều gia đình khi vượt biên đã giấu bí mật đến phút chót và khi ra đi nói các con di theo để về quê thăm ông bà... Có một vụ xảy ra trong thời gian công sản "dánh từ san thường nghiệp" vào cuối năm 1977 hay đầu năm 1978, tôi không nhớ rõ thời gian, và câu chuyện có thật hay chúng giả tạo để khích động các em. Câu chuyện xảy ra được chiếu trên TV, và chúng cho các em học tập, chúng tuyên truyền, ca tung hô lời vè hành động của một em bé 12 tuổi, đã báo cáo cho tổ chức biết nỗi chôn dấu vàng của cha mẹ; hình chiếu mặt mày em bé rất hồn hồn trong khi cha mẹ bị xích xiêng với một đống vàng lá trước mặt. Khi em nào đến tuổi 16, chúng làm lê kết nạp vào đoàn viên thanh niên công sản Hồ Chí Minh, chúng tổ chức rất rầm rộ, linh đình, ca tung các em đó hết lời, nên các em còn lại, tuổi chưa đủ lại càng hăng say thi đua...

Người dân miền Nam thường than thở và rât đau lòng khi thấy con cái mình trở nên hạng lùa thày phản bội, hại cha mẹ, ăn gian nói dối... Nhưng gia đình có khả năng đã tìm cách trốn di dời cho con cái mình khỏi phai rời vào cam bay của công sản.

Một điều tôi xin nói thêm ở đây, là công sản không muôn cho con em dân miền Nam học giỏi hơn con cái của chúng, khi các em thi lên cấp trong lúc miền Nam chưa bi công sản chiếm, nhưng vào đầu năm học 1975 - 1976, công sản sắp xếp lại em nào đâu vào ban B chúng chuyên qua học ban C và ngược lại. Mục đích của chúng là để cho các em không học đúng khả năng của mình. Cha mẹ có đến trường khiêu nại thì nhà trường bảo rằng nhà trường sắp xếp cho các em theo nhân xét của nhà trường về khả năng của em đó. Chúng tôi cũng vừa được biết bên nhà mới dây công sản vừa bắt các sinh viên thi đỗ vào đại học, nên muôn vào học phải làm tờ cam kết không di ra nước ngoài theo chương trình đoàn tụ. Vì vậy một

số lòn các sinh viên phải nghỉ học để được di theo chương trình đoàn tụ vậy.

Để kết luận, tôi xin trích dưới đây phân bày tôi của anh chị em sinh viên Việt Nam tại Đại Học Sacramento (California

State University of Sacramento-CSUS) đối với giới trẻ đang bị dày dọa bên quê nhà, đăng trong tờ Liên Lạc số 1:

Lá Thư Đầu Năm Học

Bạn thân mến! Vào giờ phút này, bên quê nhà tuổi trẻ VN vẫn còn đang tiếp tục dõi dâu với những ngày tháng nhục nhahn và đau khổ. Tưởng lại, ngày mai mịt mù vô vọng. Cũng vào giờ này, bên kia nứa quá đìa cát, những em bé nhỏ cầm sách đến trường bụng đói, đến để được nhét một mồ kiền thức phi nhân, tàn ác. Nhưng ban bè cùng trang lorra với chúng ta đều đến trường tìm chỗ an thân, học hành chỉ là một thủ binh phong che đậy. Đứa bát hành hồn phải dỗ mồi hôi trên những công trường nắng cháy mà phần thu hoạch chẳng bao giờ là của họ ca. Đứa khôn nạn hồn phải cảm súng chiến đấu ở chiến trường Cao Miên cho mộng hả quyền của giặc. Đứa chui rúc âm thầm trong rừng thẳm mài giùm rửa hận. Đứa kéo dài đời mình lê lết trong các trại tập trung... Chúng ta thật may mắn so với những bạn bè, những con người VN đau khổ ấy. Bên đó, dưới tảng đìa ngực thiê chín, tuổi trẻ VN đang đặt rất nhiều kỳ vọng với chúng ta. Việt Nam ngày mai, Việt Nam rực rỡ của tương lai sẽ do sự học tập và rèn luyện của chúng ta hôm nay quyết định. Học di các bạn ôi! Thu lầm cho thật nhiều kiến thức khoa học kỹ thuật của người, học thêm tinh thần kỷ luật và lòng tôn trọng tự do của họ để mai này bồi dập lại quê hương hoa gấm dilon ngát tình người. Học di các

XEM TIẾP TRANG 62